

pravopisa pa še se niso zedinili v kljub toliko hvalisanej nemškej učenosti. Pa kaj nas Slovence brigajo Nemci? Skrbimo le sami za sebe. Slovenski pravopis je prav priprost in lehek. Tem bolj obžalovati je, da se ga nekateri trmoglavci nalašč poprijeti nečejo pisati svoja imena po starej nemškutarskej šegi n. pr. Schelessnigg. Še celó v gimnazijalnih svedočbah beremo čista slovenska imena pokvekana n. pr. Pollitsch namesto Polič. Vallenčag itd. To je zares bedast pravopis! Učitelji in odgojniki slovenske mladine! ne trpinčite s tako pisarijo slovenščine! A. Č.

Politični ogled.

Astrijske dežele. Dnes teden t. j. 24. apr. bodo naš svitli cesar obhajali 25letnico svoje poroke z bavarsko princesinjo Elizabeto. Svečanosti pri tej priliki bodo povsod, največje na Dunaju, kder se bodo od 19—24 aprila sprejemale čestitajoče deputacije itd. Državni zbor snide se še ta teden k svojemu poslednjemu delu. Potem bodo volitve. Liberalci se uže pripravljajo, posebno na Českem, kder so osnovali v Pragi centralni volilni odbor in izdali volilni načrt, v katerem razglašajo, kaj hočejo sedaj volilcem obetati, da bi od jih bili voljeni. Toda načrt je precej šepav in niti liberalnim vladinim listom ne ugaja. To je imenitno, ker kaže vedno večji razdor v liberalnem ustavovernem nemškem taboru. Slovenci na Štajerskem bodemo g. Hermana in g. dr. Vošnjaka zopet prosili, da prevzameta kandidature; hvaležno ljudstvo neče pogrešati med svojimi zastopniki toliko zaslužna in spretna boritelja. V Mariboru pa imamo nalog znanemu Seidlu še krono državnega poslanstva iz glave potegniti, če ne bo sam rad šel v politični pokoj! V Ljubljani so Slovenci pri volitvi za mestni zastop v 3. razredu sijajno zmagali! Slava! Dežmanovi nemčurji so hudo propali! — V Bukovini razsaja četa tolovajev strašno. Morali so vojaki iti nad nje. Mesenca maja bodo pri vojaki velike spremembe in povišanja, med novimi oficirji bo tudi več Slovencev! Za nesrečno mesto Szegedin je se nabralo 1,112.000 fl. Erdeljski katoliški škof Fogorassy je 30.000 fl. daroval za šole. Železniški most čez Savo v Brodu je prenzko nastavljen: parobrodi ne bodo mogli pod njim dalje, če bo Sava količkaj napeta.

Nova Avstrija. Za stavljenje katoliške cerkve v Banjiluki so cesar podarili 1000, za ono v Rami pa 1500 fl. V Sarajevu so ustrelili Mulo Begoviča, ker je trgovca Lehnerja blizu Vranduka umoril, in Huso Bataroviča, ki je ravno tam ubil in izropal italijanskega konzula Perroda! Začasna vlada pod vojvodom Württembergom je preveč pod magjarskim uplivom in je proglasila turškega generala Omerpaše razglas od l. 1859 ter mohamedanskim begom in agam potrdila vse pravice. Kristijani so tedaj zopet tlakarji in rabotarji, kakor prej. Mnogi se uže selijo proč od nas v Črnogoro!

Vnanje države. Ves svet pretresuje žalostna novica, da se je tretji Slovan našel, ki je svojega carja hotel umoriti. Velikonočni pondeljek ob 9. uri zgodaj je ruski car Aleksander II. v Petrogradu šel sprehajati. Brž sreča mladega, dobro oblečenega moža. Ta se ustavi, izvleče revolver, nameri v carja in sproži 4krat zaporedom, dokler ga niso zgrabili in na tla vrgli. Car je ostal nepoškodovan, kroglice so se zarile v steno bližnje hiše! Kdo je zločinec, še se prav ne ve. Hotel se je zastrupiti, pa so mu po sili vlili nasprotno vrčivce. Ves ruski narod, vsi vladarji čestitajo carju, da je smrti tako čudovito všel! Pravijo, da je zločincu ime Sokolov, učitelj, in da je od nihilistov bil nad carja poslan! Sultan ni dovolil, da bi evropski vojaki zasedli Rumelijo, rajši je kristijana Alekopašo proglasil za svojega namestnika v Rumeliji. Ali Bolgari utegnejo tega izvoliti za svojega kneza in tako bi Bolgarija bila vendarle združena v kljub vsemu upiranju Magjarov in turkoljubov! Albanci so šli italijanskega kralja prositi, naj jih sprejme pod svoje pokroviteljstvo. Sveto deželo z Jeruzalemom vred je sultan judu Rothschildu zastavil za 200 milijonov. Egipovski vice-kralj je angleške in francoske jerože izgnal, ker so večno le na to gledali, kako bi se velike obresti za posojene denarje redno plačevale. Zulu-Kafri so Angleže zopet grdo natepli; 12. marca je 4000 divjakov zalezlo 140 Angležev, vse posekalo in zajelo mnogo vozov s živčjem in strelivom. Samo 1 lajtnant in 39 mož je srečno pete odneslo.

Za poduk in kratek čas.

Iz Grada do Sarajeva.

(Dogodki iz življenja vojaškega duhovnika v bosenski vojski l. 1878.)

XVII. Ker se je meni v tabor mudilo, skrbel je hišni gospodar, da smo zamogli v kratkem k mizi sest. Stregel nam je gibčen mladenič, ki je imel na pol obrito glavo tako, da so mu na temenu rasli dolgi lasje, katerih gosta kita mu je plahutala po zatilniku in širokih plečah. Stal je kakor jagnjed ravno za našimi hrbtji, pazeč na vsakega gosta. Da se je nož ali krožnik le maličko genil iz pravega mesta, uredil ti ga je bliskoma. Ponudila se nam je riž-juha, govedina s friškim fažolom, pečen kokot z neko zelenjadjjo, katero so zvali: šalato. Ali meni se je zdelo, da grizem orehovo ali jelševo listje, tako je bila „šalata“ gorjupa, neokusna. Dobro, da je stal glinast vrč vode pred menoj, s katero sem si pogasil ta pekoči ogenj na jeziku. Po dovršenem obedu smo pili črno kavo, ktere ne more pogrešati pravi Bošnjak, bodi kristijan bodi mohamedan.

Turčin je postal med obedom nenavadno besedljiv in zgovorljiv. Nikoli mu ni hotelo vprašanj zmanjkati. Posebno rad bil bi znal, kako se bo mohamedanom godilo pod novo vlado. Po